

PAPOTU

—No teniu res per a seure?
—Sí, tenim el cul.

ROYAL CONCERT

Pabelló de Moda

El Rei dels Music-Halls

Grans ovacions a l'esculptural

ANGELETA ERO

45 HERMOSOS ARTISTES 45

Gran èxit de les vetllades en el nou

FOYER I SALÓ SPORT

Entrada lliure

Restaurant a la carta

Butaques gratis

EXCELSIOR Rambla del Centro, 34 **American Bar**

Barman. Mr. Urban du Monica de París

Orquestra S. Ginés

Boxa, professeur de tango Príncipe de Cuba

Lloc on s'hi reuneix l'«élite» barcelonina

SARNA (RONYA)

Curar-la, sols costa ro rals. Amb un frasc de

Antisàrnic Martí

De venda en tots els Centres d'específics i Farmacies de Barcelona, i en la de l'autor, Parlament, 17.

TIRANT-BENEFactor PATENTAT

Per desenrotllar el pit de les senyores, cavallers i nens
Indispensable a tota persona que apreciï i practiqui la higiene en el vestir.

Amb l'ús del Tirant-Benefactor, les senyores conseguiran el desenrotllar dels pits, poguent prescindir aixís de medecines i onguents perjudicials moltes vegades a la salut.—De venda en casa els Srs. *Eduard Schilling, S. en C.* (Barcelona, Madrid i Valencia) i del fabricant de lligames i tirants «Smart»

Amador Alsina

Riera Sant Joan, 8, Barcelona, que enviarà follet gratis a qui ho demani.

—Mira, Lluis, les persones de bon gust i de paladar exquisit, compren les Ostres y Marisc en el

Carrer de Santa Ana, 24.—Barcelona

SARNA (Rongya)

El producte patentat

SULFURETO CABALLERO

no té els inconvenients dels sulfuretos. En 10 minuts fa desaparèixer la sarna.

Desconfieu de les imitacions!

Assalt, 86, BARCELONA i Centres de específics

LADILLAS (cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.

Farmacia Paradell

Assalt, 28 (carrer Nou)

Les injeccions, els lavatges, el sàndalo i arheol solen retardar la cura de la **PURGACIO**, semblant primer que van bé, però al deixar-los torna el flux, i, en general, sols entretenen la cura. Amb les especialitats

PARADELL

en pocs dies se logra la curació completa.

27 anys d'èxit

Farmacia PARADELL, Comte de l'Assalt, 28: BARCELONA

CICLES
PATINS
JERSEIS

SANROMA

PILOTES de FOOTBALL y TENNIS y tota classe d'articles de

SPORT MOTOCICLETES y SIDDE CARS **SUN**

A. SANROMA - Balmes, 62 - Teléfono 1445 - BARCELONA

REDACCIO Y ADMINISTRACION: Pelayo, 38

Horas, de 10 a 1

PREUS DE SUSCRIPCIO

ESPAÑA, trimestre Ptas. 2

ESTRANGERA, 3

Pago anticipat

Dels treballs publicats en son responsables els seus autors.—No's retornen els originals.

Dèiem que havíem fet un estudi del cuplet i anem a demostrar-ho. La primera condició que necessita una dona per a cantar cuplets és la d'esser poca-solta. Si una dona és poca-solta o té el paidor privilegiat, amb temps i palles, moltes palles, pot arribar a *estrella*. La Raquel Meller, i això que està delicada de l'estómag, ha arribat molt més alt. La cupletista ha de cantar el cuplet com aquell que's grata el cap, amb absoluta indiferència, sense fixar-se en lo que diu. Una cupletista que rumiés massa la mostra i cantés pensant amb lo que canta, s'avergonyiria casi sempre i no acabaria. En una paraula i a veure si ens entenem d'una vegada: la cupletista ha de cantar com dient: «Aquí me les fums totes o al cul me les fums bullides», perquè, generalment, quan una cupletista està a l'escena, lo que'l públic vol es fume-les bullides al cul o allà on sigui i deixar-se de cançons que no condueixen a res més que a un mal fi, com la musica en general, puix tothom ja sab la fi desastrosa d'aquell que's nomena Chopin, que de tantes musiques la va *dinyar* com un pollet.

Perquè, el cuplet en sí no és musica, ni deixa de ser-ho: és una cançó poca solta, és... un cuplet. Un cuplet no és res més que un cuplet. A França pot ésser o sentimental, d'aquella mena de sentimentalisme que fa plorar si estàs *torrat*, o bandarra. A Espanya, la cosa ja canvia. A Espanya un cuplet pot ésser de moltes maneres, però sempre és un cuplet i res més. I perquè es vegi que coneixem el negoci que ara en aquests moments tenim entre mans, anem a fer una classificació completa del cuplet, una divisió o quadro d'aquesta mena de cant que és pot cantar sense veu si el tipu hi és acompanyat.

Els cuplets es divideixen en intencionats, militars, orientals, ultra-pocasoltes, sentimentals i transcendents.

Els intencionats es subdivideixen en de primera intenció i de segona. Els cuplets intencionats són aquells que la diguem-ne artista els canta fent l'ullet, torçant el cap i fent gestos de tremenda. Generalment quan se canten aquests cuplets hi ha algú del públic que fa petar el nas o se sent algú «Ai, la mare!...» que trenca el cor. Com a model de cuplets de primera intenció hi ha l'*Ay, morrongol*, que quan s'arriba an allò de *en la falda así me lo pongo...* el públic crida i avalo-

ta i algú dels que no's poden aguantar marxa corrents cap al carrer de'n Roca, que hi ha unes dones que tiren la planeta.

Cuplets de segona intenció són aquells que, essent tan tremendos com els de primera, porten les calces de l'intenció tapades del davant. Tipu d'aquests cuplets és el *Tengo una telera* o el *Tengo una regadera*.

Els militars formen també un agrupament característic. En ells hi campeja l'ardor bèl·lic, el patriotisme i armes a l'hombro. Hi ha entre ells *El batallón que está por pasar*. Aquest batallón, que des de que tenim ús de raó i ús de fruit—de fruit prohibit—sentim a dir en els cafès-concerts que *está por pasar*, però no acaba de passar mai. Hi ha també l'*Ay, mi teniente!* i molts i molts altres.

Els orientals són cuplets d'odalisca, de cançó de serrallo, de gemec de favorita, de penes d'harem, d'esclaves mores que van a la font amb un cant sense anses, diguem-ne ànfora. Entre ells poden citar-se: *L'Alifil no sabemos para qué fines, han traído al serrallo muchos cofines*, i *La Esclava mora* del nostre amic Biorito.

Els ultra-poca-soltes se podrien subdividir en diverses classes, però com que la característica d'una poca-solta portada a la quinta potencia és comú a infinitat de cuplets, ens abstenim de fer-ho.

En aquest vastíssim camp hi trobem aquells cuplets de «La Montañesa», «La Leñadora» i altres d'aquest tarannà, tots ells de noies que són animals de solemnitat, més boges que una cabra i més tontes que la mare que les va posar al món. També hi ha els de noies ingenues que surten de col·legi i pregunten per què es casen les dones i d'aon vénen les criatures, com si les pusses que canten aquestes coses no ho sapiguessin.

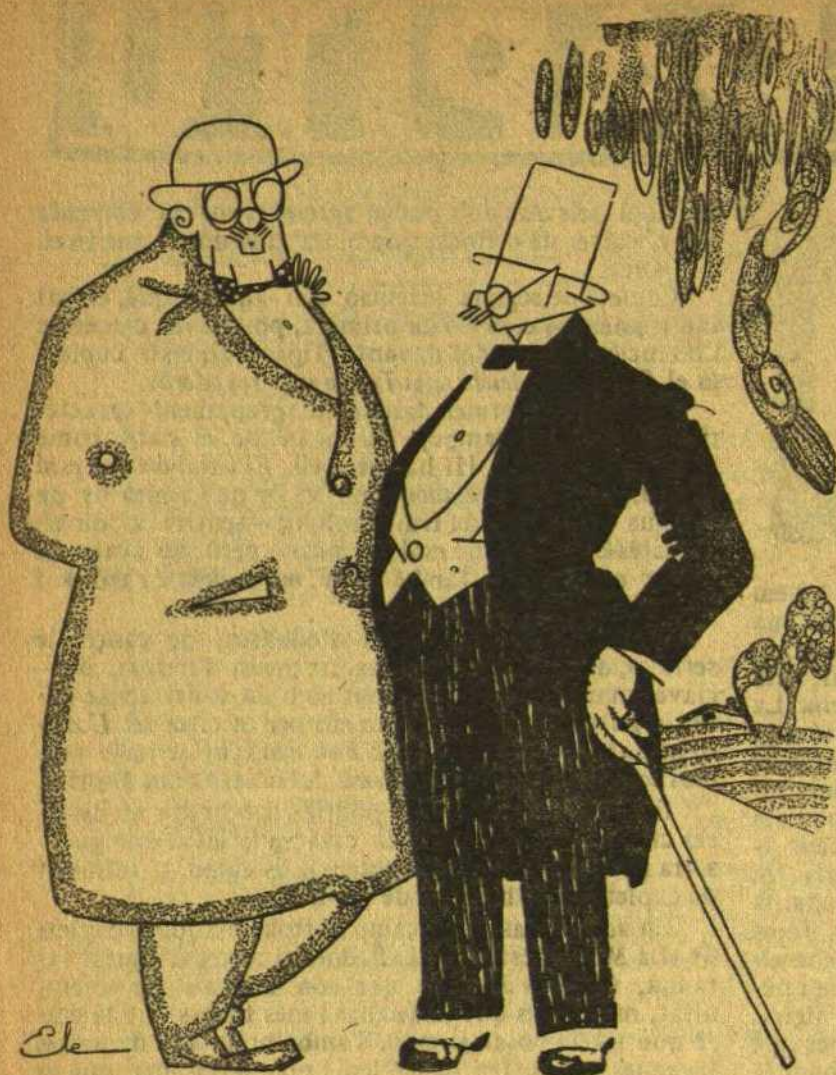
En l'agrupament dels cuplets sentimentals hi ha tots aquells de tocar campanes, de pastors i *zagalas*, de *palomas a tu ventana*, i aquells que podrien nomenar-se farmaceuti-cordials en els que es parla de pendre morfina i cocaïna i èter i emborratxar-se. Aquests arriben en la seva gamma vastíssima fins als cuplets d'apatxes i de lladres que roben i pelen al primer que's presenta. N'hi ha que fan posar pell de gallina.

I per fi els transcendents són lo que podríem dir-ne el cuplet pedagògic, el cuplet de tesi, una mena de cuplet filosòfic amb vistes al teatre d'Ibsen.

Hi ha entre els cuplets transcendents tots aquells que resolen problemes d'ètica com aquell de «El besar es un pecado». Hi ha també el «Se me discute» i una infinitat més d'una importància extraordinària.

No hem parlat d'una nova serie de cuplets que ara s'està formant perquè no és prou definida encara. Ens referim al cuplet castic. Tot allò de *Apagar las cerillas* amb un *martillo* i *denacer en el barrio de Ministriles*, etc.

Aquest estudi que hem fet és, com se veu, compendiat. Si donem una conferencia al «Foment del Treball Nacional», com seria aquest el desig de molts socis, agafarem aquest tema i ens hi estendrem com un verdum quan passa el cant.

—I què me'n diu d'això de la puja del gas, senyor Ramón? Es intolerable, oi?
—Ja veurà: què vol que li digui, pobre de mi! Com que sóc accionista!

19 DE MARÇ

La festa de la Casa i les seves conseqüències

Es arribada la nostra festa. PAPITU, com és en ell costum, ha obert els seus salons i rebut a les il·lustríssimes personalitats que han tingut a honor el visitar-lo. Per cert que enguany—(que vol dir aquest any, encara que soni a enredada),—han estat molts els que per motius tant fútils com són la guerra i el no tenir diners, no s'han deixat veure la *crinière*, però no per això s'oblidaren d'enviar a aquesta reverendíssima casa telegrama, capsa de panses, postal o castanyoles. També amb motiu d'ésser el sant del nostre PAPITU—(festa que per raons etimològiques tindria que obligar a la més severa abstinència, o sino vegin: festa *onomàstica*, o sigui, descompost, O-NO-MASTICA, ço vol dir que no's jala),—hem rebut les corresponents protestes del Centre de Dependents de la Indústria i Comerç, protestant del qui va organitzar el calendari (no el nostre, el del PAPITU), per a 1916: Sant Josep i en diumengel... Això clama. Una festa menys, i per lo

tant, una rebaixada de llevar-se un matí a quarts de dues. Però nosaltres, que som gent entenimentada i molt donada a l'astrologia i al burro mallorquí, podem assegurar que'l proper Sant Josep de 1917 tocarà, además de les conseqüències de que no tinguem dues pessetes, a dilluns, dimars o dimecres, segons la lluna que faci.

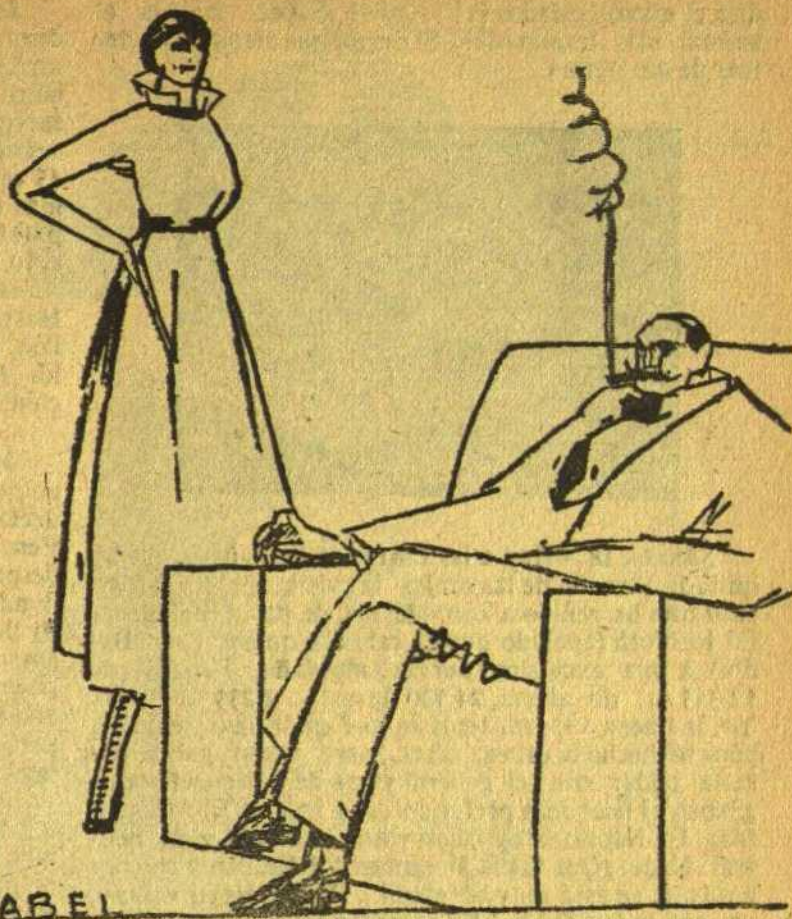
Constada la protesta passarem, amb motiu de la festivitat i amb permís de l'autoritat competent, a ressenyar les personalitats que varen venir i les que pels motius indicats, que no sabem quins són, no varen poder venir.

L'Arcalce, o sigui el Marquès d'Olèrdola o sigui l'amic Rius; l'ex arcalce Pic i Pont, que'ns va fer un regal de mil siscentes bombetes elèctriques per a que adornem i il·luminem el cel obert de la Redacció el dia que acabi la guerra i que acabi també la Balbina del carrer Nou de fregir-se-la al senyor Llásticos, que ja és hora; en Cambó, que'ns va fer entrega d'uns manifestos electorals molt divertits; en *Lerroux*, amb qui donarem un tom amb auto pels democràtics terrenys de l'Exposició; un ex nebot de'n *Dato*, que's troba a Barcelona recollint impressions de les camareres del «Pay-Pay», que per cert també vingueren a visitar-nos, acompanyades de Muley Haffid, qui, com en ell és costum, va obsequiar-nos esplèndidament amb deu cèntims de dàtils, no sabem si de Berberia o de la Barberia «*El Faro de Mesinas*»; Muley Haffid, a qui demanàrem consells sobre la qüestió palpitant femenil, amb un somri moreno com el cutis de'n Junoy ens va aconsellar que no deixéssim de santificar les festes onomàstiques tot lo que poguéssim. No varen deixar tampoc de visitar-nos el Centre Autonomista Republicà Conservador Lliurepensador Catòlic del districte vintè, que és el en

que votem; els representants de les tres Places de Toros, o siguin Vella, Arenes i Monumental, que també són divisibles aixís: *antes del Gallo*, *en el Gallo* i *després del Gallo*; la *Cachavera*, de qui es diu que el proper Maig presidirà els Jocs Florals; la Carlota, en nom dels qui tanquen la Rambla; la *Mamà Pilar*, en nom d'una Clínica per a rebaixar la cansalada; les nostres inseparables i ardentes amigues de l'Hospital 19, 80, 90 i 111, col·legis electorals on se pot dipositar el vot a l'urna amb tota confiança; la nova agrupació esperantista «*La Espero de sis a set*»; els grans *Papilus* barcelonins Bergés i Santpere; lo *Chil*, que també es diu *Pep*; el *Pepet* de les cadires; la *Papila Sarassa*, molt coneguda en els quioscs de begudes del Passeig de Gràcia i en els quioscs mingitoris de l'esmentat districte; la societat coral «*Viva la Pepa!*»; en *Joselito*, que diu que pensa brindar-nos un dels primers Miuras que matarà dintre de vint o trenta anys; dos cosins de'n Jofre; en D'Annunzio, en nom de les lres poètiques i al contado; l'amo de la casa; Donya Remigia Cadalleras, Viuda de Bassons, llevadora que presta utilíssims serveis als digníssims redactors d'a-

questa casa; el chor infantil «*Mossèn Cinto*»; el representant de *La Inglesa*, casa útil pels qui toregen a les nits; una nombrosíssima comissió de veïns de la ex vila de Gràcia, amb l'excel·lentíssim *Badocus vulgaris* al frente; la Banda Municipal amb en Lamote de Grignon, qui varen sonar, diumenge, de sis a vuit de la tarde, en honor del nostre PAPITU; tots els cuplets publicats per aquesta casa i que són l'A, B, C, D, de l'agricultor modern, que desitja sembrar i collir amb profit; una de les sis o set dones que te'l nostre actiu corresponsal senyor Buendía i Gassol, proposat per la *Legió d'Honor*, encara que fóra molt fàcil que no li donguessin; les nostres assídues llegidores de *El Siglo*; la *Raquel Meller*, que'ns ha encarregat que li fem sis cuplets místics per a cantar-los en el Palau de la Música Catalana del Gas; dues cartes, un set de copes i un as d'oros, enviades pel kàiser; un morter del 42, enviat per un de la kolla de Saint-Mus dels Balkans, per a que fem l'all i oli el dia de Pasqua; la *Ciris* i la *Naps*, que actualment se troben en el Balneari del carrer d'Amàlia; la Confraria del Llanto, Lord Kameleng, el Czar del carrer de Gignàs, la *Mora*, la *Goyila*, en Peius; en *Copàs* i la secció montada del Còs de Seguretat.

La recepció va finir amb la crema d'un castell de focs artificials en el Tibidabo i un suculent banquet en els salons del *Chiriquito*, en el qui varen servir-se doscents coberts i sis mil descoberts, en el que va regnar l'harmonia, el xisto i ball de maneta amb valsos d'arrambada.

—Aquesta sillona són molt còmodes.
—Sí, però no serveixen pel nostre objecte.

DEL TEATRE DE LA GUERRA

Notas cloróticas y neurasténicas que a ratos del todo perdidos nos envía nuestro calamitoso corresponsal señor Buendía y Gassol desde la otra parte de mundo, para solaz del respetable público.

Nota.— Que conste que no cobramos subvención del gobierno portugués. El que lo hace correr, es un pavoro.

Jueves, 16.—¡Qué fino ha venido! ¡Qué de qué! ¡De un pelot! Con un poco más aixampo a Nandu. Verán el qué de la cosa. Voy a un café de lo más atrotinado y doy un golpe de ojo, a ver si doy con mi ex fámulo. (¡Qué bien decidido está esto!) En seguida sale del soterráneo un tipo así como Matons, pongo por moro, y me pregunta si lo quiero con leche. Yo, que no hago embudos, le hago cuatro cuartos de mi cebolla de atrapar al sudado que me hacía las faenas, y él rascándose la canela de la pierna derecha con un escuradientes, después de rumiar unas seis horas, me dijo

que h ce unos seis años que tenía un fulano hijo de la Ostia, que se llamaba Miqueló, y que vivía en el techo difunto de la casa. Ya ven si ha ido delgado. Si en vez de ser de la Ostia es de Mollerusa y en vez de hacer seis años hace uno y en vez de llamarse Miqueló se dice Nandu, ¡ya lo tenía, ya! ¿Sabéis cuál es la nación más atea? No-ruega. ¿Y el gas que alimenta más? El gas-pachó. ¿Y quién inventó el coche de punto? Jesucristo, que para subir al Gólgota ya utilizó un Simón... Cirineo.

Viernes, 17.—De Nandu, ni una papa. En los cafés me mandan al botavante. En las casas de sombreros no lo conocen. Un negro, que parece pintado con humo de estampa, me ha dicho, a cao de oreja, que estoy badando, que por estos andurriales no corre nadie que se le parezca y que tendré que hacer cabo a otros barrios como aquel que no tiene nada más que hacer. Os mando, por conducto de un viajante de angelinas que tenía que ir a Santa Perpetua de la Movida y se perdió y vino a parar aquí, un retrato que figura «los franceses trabajando el cuero». Sí, hombres, sí, ya lo sé que esto no tiene nadie que ver con Armenia, pero ¡qué carail haced los ojos gruesos, que también ensarrona «El Día Gráfico» con eso de los muñecos y no decís una papa. ¿Conque Rosés, el sorrudo, va por Arenys? ¡Alza, amigo! ¡Tira pececito! ¿Y qué

dirá el «pavo trufado» (a) Sagnier? ¿Sabéis cuál es el animal más interesado? El perro, que siempre va detrás de las perras.

Sábado, 18.—Hoy a las tantas de la mañana, me ha quitado el sueño de las orejas la visita de un caloyo ruso que ha venido a convidarme, de parte del general Iothfoth (apellido que en catalán quiere decir Badiá) a una excursión por la montaña Pelada, de 12.355 m. de altura, 24.320 de ancho y 233 de fondo. Yo, la buena verdad, tenía lo que en decimos mandra, pero he hecho la cabeza viva, para ver si podré hacerla pedar con el general y me da noticias frescas. ¿Saben el licor más preferido de la tropa? El rom-pan-filas. De Nandu estoy como vosotros con la zona neutral. Nada. ¿Qué tal la Monumental? Me han dicho por aquí que se está muy apretado... ¡Ya veréis en verano, ya, qué sudor de pies! No se podrá plantar cara. Ahora que hablo de pies: ¿por qué no me enviáis «El Poble Català»? Recuerdos a Morano, el sirio, digo, el serio.

Domingo, 19.—Qué tipo de caminar. Suerte que un moro de cocina me ha subido a cuello y carnero, que

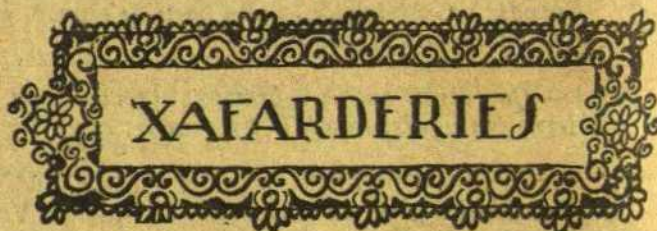
sino hago higo a medio camino. No podía decir haba. Sacaba el hígado por la boca. En fin: ya hi somos. Esto está más alto que el pan. ¡Y cuanta nieve! ¿Qué negocio, poner una fábrica de mantecados! Ahí tenéis una fotografía que figura a un servidor subiendo la montaña a cuatro grapas, con bastantes faenas. No se me ve más que un puntito negro, entrando a mano derecha, porque como

soy yo, ¿saben? el que he hecho la fotografía... ¿Sabéis cuál es el último animal de la escala zoológica? El del-fin. ¿Y el más delator? La sardina. Sí hombres: ¿no habéis oído decir aquello de la sardina de-lata?

Lunes, 20.—¡Carai, carai, carai! Me ha pasado una como un cuevano. ¿Sabéis a quien he encontrado aquí arriba que tiene una mesa de agua con azúcar? Al ch-co de una fulana que me hacía las faenas cuando un servidor no era aún célebre. Se ha puesto que no se vefa de contento y me ha pedido un nabo. Le he dado 15 céntimos y una postal de la Meller. Yo soy así: más espléndido que Mariano. ¿En qué se parecen las patatas a una moto? En que unas veces van a 15, otras a 30... Me han dicho que aquí ha hecho tanto frío que hasta Pich se ha encostipado. ¡Si subieseis aquí arribal! Hasta en la punta del... bastón me ha salido un panallón. (¿Eh, que verso?) Allá abajo, hacia la farola, veo los turcos que tocan el 2. ¿Si les habré hecho sensación? Dispensen: tocan a rancho.

Martes, 21.—En la bajada me he ido de oros siete golpes y me he hecho unas narices nuevas. ¡Ehl me decía mi asistente. ¡Qué no se baja por aquí, panochal! Pero yo, más rojo que un tomate rojo, le he dicho para despistar: «Calla, morros de higo! Cada uno baja por donde quiere.» Estoy macado, ya os lo diré, y en cuanto llegue a la dispesa haré lecho. ¿En qué se parece la empresa de los toros a un niño de bolqueros? En que ¡laurinal!; y Belmonte a un te que se dió en Palacio el año 60? En que es ¡te-rremoto! ¿Y un servidor a Collaso? ¡Ay, hijitos! en nada. ¿Qué tal, Montero? ¿Aun baila el Pericón? ¡Ah, cabeza verde!

Miércoles, 22.—Tomen asiento y siéntense. Así. Ahora haced orejas, que va lo bueno. El general... (ya no me acuerdo cómo dice) me dijo lo siguiente: «Desde Bagdad a Cornudella, París y Torino inclusive, las potencias técnicas militares, mozos de escuadra y boy-scouts, admiran con la boca abierta el valor anecdótico de los ejércitos del Zar. Déme un cigarro. El avance por el flanco derecho, la introducción por el centro, el arrojo de los cabos, la hidropesía ambulante, el alcalde de Zalamea, Carner y Folch y Torres son cosas que no tienen nada que ver con mi valor. Esto sí que es cosa de alquilar sillas. Déme un fósforo. Por ello espero llegar al cabo de abajo del Asia con los cosacos, porque a los turcos lo que más los c-brea es que les den por el cosaco. En fin: que Dios gabán.» (Ahora no recuerdo si dijo gabán o sobretodo.) Después de esto, no cale decir más. Alante.

No fa gaire que s'anunciava una pel·lícula, en els cines d'aquesta ciutat, en quins cartells de reclam es parlava de la «mida de la munyeca» de la Venus de Milo.

Carai, carai! Abans, quan anàvem a escola, aquesta fulana no tenia braços. Ja tenia raó aquella vellal

D'un prospecte:
«Habiendo esta casa cambiado comple-
tamente de dueño...»
Aixís. Les coses o fer-les bé o no fer-les.

Vàrem rebre una invitació pels Jocs Flo-
res de Càn Baldiri, que's celebraren el dia
del mes que som, i quines composicions
emiades tenfen que ser dedicades al cult
Venus. (Ojo, caixistes!) Nosaltres, que
això del cult en sabem la prima, no hi và-
rem concorre per a no acaparar els premis,
es de substancia i aliment, ja que la «flor
atural» era una ampolla de xampany, la
«ola» una de rom i la «englantina» dues de
gnac.

Ben mirat, pel temps que hi som en
quest món!

Ròtul d'un «ultramariños» de Gracia:
«El pensamiento libre.»
Vols-t'hi jugar que és de l'Isart Bula?

Copiem alguns troços escollits de la «Ga-
ta Médica Catalana», n.º 928:

«... y agradecerle el buen rato que nos
porcionó oyéndole la lectura de hermosa
labor...»

Es allò de «en una de fregar cayó cal-
ra...»

«El Dr. González Prats, con la frondosa
maginación de su temperamento oriental,
gado de los antiguos esplendores árabes,
de su ingreso en la Real Academia, en
se asombró con su estudio la medicina en
provincias andaluzas...»

Enterats?

—I aixís que tu siguis allí, què farà ell?
—M'ha promès que entraria desseguida.

NOVITATS.—L'interpret de l'«Hamlet» figura un
tor que representant aquesta obra sab que com el
ateix Hamlet és un fill de p... amb l'aggravant de que
als com l'Hamlet ho va ser abans de que sa mare
s... lo que va ser el personatge interpret ho és en el
ateix moment en que sa mare ho és porque... és fill
culpable.

Això li porta una pila de mals de cap, però lo pit-
r és que es torna boig com el seu pare ho era i el
ta.

El drama està escrit amb molta correcció i elegan-
i té cops molt bonics i molt senzills i l'autor des-

cobreix que és orionde d'italia i de l'amèrica llatina,
perque fa una parodia ferotge dels italians i dels ame-
ricans del sud en la persona de l'empresari i del lite-
rat americà que pinta en el tercer acte.

En Morano ho fa molt bé i la senyora Villegas
també.

ESPANYOL.—Segueix la ratxa de vodevils diver-
tint a la distingida i calurosa concurrencia que va al
teatre en recerca de sensacions papitesques, com ho
demostra el fet de que en tota l'obra estrenada últi-
mament; titulada *L'inviolable*, que és plena de xistos,
el que fa riure més de tots és aquell de quan l'Alfonso
pregunta als altres actors com està la fava. Això de
treure la fava en escena sempre serà un èxit sorollós.

L'inviolable no és una obra inviolable en el sentit
de que la crítica no hi pugui ficar basa, però és, com
la majoria, molt entretinguda i plena de situacions
que sense ser noves sempre vénen de nou. No cal dir
que la companyia hi posa tot el suc que hi pot posar
i fa passar una bona estona als ciutadans de Bar-
celona.

VOLTANT I DONANT TOMS

Gula indicadora papitesca de Barcelona

Carrer per a fer broma: de l'Alegria.
 Carrer per a un malalt: del Remei.
 Carrer per a exclamar-se: Aray!
 Carrer per a trobar-hi de tot: Almacenes.
 Carrer on se paga porta: Aduana.
 Carrer per a fer carbó: Alzina.
 Carrer de Quaresma: Arrepentides.
 Carrer de *La Veu*: de la Perdiu.
 Carrer on hi ha molts coneguts: dels Ases.
 Carrer on no's pot patir gana: Viladecols.
 Carrer que fa funció: Santa Clara.
 Carrer on s'hi pot seure: Banquetes.
 Carrer on s'hi pot pendre mal: Barra de ferro.
 Carrer clerical: Beatas.
 Carrer on la gent d'edat treballa: Bellafila.
 Carrer de la guerra Europea: Bomba.
 Carrer on se brinca: Bot.
 Carrer per a omplir: Botella.
 Carrer per a ballar: Bailen (sense l'accent).
 Carrer exclamatiu: Bondéu!
 Carrer d'escultor: Borrell.
 Carrer per a oxigenar-se: Bonaire.
 Carrer dels enganyats per la propia: Bou.
 Carrer que viu de renda: Burgés.
 Carrer per a fumar de marca: Cabanyes.
 Carrer que exigeix mercuri: Cabras.
 Carrer amb còdic: Cadena.
 Carrer per pendre banys: Caldes.
 Carrer mut: ¡Callaol!
 Carrer cementiri: Campo Sagrado.
 Carrer per a descanviar bitllets de l'última fornada: Canvis nous.
 Carrer per a mudar-se amb roba de fa sis anys: Canvis Vells.
 Carrer per a fer llum: Candelas.
 El carrer més lluny de tots: Cap del món.
 Carrer on se té que obrir el paralgües: Capellans.
 Carrer hidràulic: Canals.
 Carrer per a en Gaudí: Canteras.
 Carrer d'estudiants: Carabaça.
 Carrer per a tragar: Carretas.
 Carrer per dia de pluja: Caputxes.
 Carrer per a pentinar-se: Caspa.
 Carrer amb o sense llicència: Caçadors.
 Carrer on hi ha hagut foc: Cendra.
 Carrer valent: Cid.
 Carrer per a postres: Cirera.
 Carrer per a agafar el tifus: Clavaguera.
 Carrer per a astrònoms: Cometa.
 Carrer per a candidats: Concellers.
 Carrer papitesc: Carders!
 Carrer del mal de ventre: Corribial.
 Carrer empipat: Cremat.
 Carrer quasi reneç: Cristinal.
 Carrer dels comedians: Cucurulla.
 Carrer dels corridos: Damas.
 Carrer per a fer-se mal: Dagueria.
 Carrer comparatiu amb satisfacció enèrgica: Doul.
 Carrer difícil de trobar: Donzelles.

Carrer filosòfic: Duda.
 Carrer per a dormir: Dormitori.
 Carrer on s'aprèn: Ensenyança.
 Carrer fundat per l'Espartero: Esparteria.
 Carrer perillós: Esquirol.
 Carrer amb sort: Estrella.
 Carrer on fan neteja: Espolsasacs.
 Carrer treballador: Filateras.
 Carrer on per la nit, acotxat, s'hi està calent: saders.
 Carrer galant: Flor.
 Amb més galanteria: Flores.
 Carrer amb títol cursi: Flor de lliri.
 Carrer per vendre: Fruita.
 Carrer per a encàtrecs: Fusteria.
 Carrer torero: ¡Gallo!
 Carrer d'un comediant: Gatuellas.
 Carrer on volten: ¡Gegants!
 Carrer amb tombada obligatoria: ¡Gritil!
 Carrer que mana: Governador.
 Carrer que sona: Gralla.
 Carrer amb color de malalt: Groc.
 Carrer amb descontent: ¡Gruñil!
 Carrer per a demanar auxili: ¡¡¡Guardia!!!
 Carrer amb força: Hércules.
 Carrer amb calefacció: Horno.
 Carrer per a estudiar: Hospital.
 Carrer on per força hi te que fer calor: ¡H del Sol!
 Carrer on ella bada: Faba.
 Carrer on no és possible viure: Infern.
 Carrer bíblic: Jerusalem.
 Carrer on hi trobaràn...: Lafont.
 Carrer del primer acte del *Tanorio*: Laurel.
 Carrer net: Lavaderos.
 Carrer conforme: Lealtad.
 Carrer valent: León.
 Carrer intel·lectual: Llibreteria.
 Carrer que corre: Llebre.
 Carrer badoç: Lluna.
 Carrer on menjareu malament: Malcuinat.
 Carrer que posa alerta: Malnom.
 Carrer pietós: ¡Mare de Déu!
 Carrer amb òpera: Marina.
 Carrer aristocràtic: Marquesa.
 Carrer assessor: ¡Mata!
 Carrer partit: Migdia.
 Carrer amb xasco: ¡Micol!
 Carrer ric: ¡Minal!
 Carrer amb nom de relacions: Montserrat.
 Carrer en el que necessitareu ventall i paciència: Moscas!
 Carrer on vos glaçarèu: ¡Neul!
 Carrer amb benedicció: Bisbe.
 Carrer on hi podreu fer-hi una torrada: Oli.
 Carrer amb raons: Orgas.

(I ja'ls acabarem un dia o altre, que per ésser mecres, ja n'hi han prous. Bona nit.)

—Veus, noi, la posició que més m'agrada és aquesta: a tall d'arrancar nabs.

CARNET DEL PAPITU

«Ya se han declarado en huelga los obreros confiteros, pasteleros, reposteros...»

Així ho deien els diaris recientment, pro no's facin il·lusions inútilment, que'ls polítics *pasteleros* per desgracia dels pacífics espanyols, no fan vaga, els punyefleros, es a dir, son esquirols.

..

Quin cine és el que's troba a més distan-
del centre de la nostra població? [cia
—El Kursaal, perquè's troba
molt aprop d'Aragó.

..

Ayer se dirigieron a Taven
fuerzas del general Van de Ven-
tre y se encontraron que parte de
ella había sido evacuada...
(«La Vanguardia», 12 de març
1916.)

La noticia és prou concisa
i de fàcil comprensió:

està clar, si *Van de Ventre*,
se comprèn l'evacuació.

..

Vayan pasando, señores,
que aquí se divertirán;
creguin que'l «Cine d'Europa»
és de lo millor que hi ha.
Donem cintes admirables
d'una trama espantosa;

es clar, son cintes tramades
i extremades de vritat.
Vistes de Verdun, Egipte,
Isonzo, Riga, els Balkans;
no sols, doncs, vistes a Europa
sinó que també veuràn
precioses vistes a l'Àfrica,

car és precis confessar,
que el nostre cine adelanta
que és una barbaritat.
Tenim també un repertori
molt bo d'atraccions mundials:
además de la «Bulgaria»,
hermosa estrella oriental,
ha debutat fa pocs dies
amb un èxit delirant
la preciosa «Lusitania»,
d'origen occidental.
Al ensems, tenim desitjos
d'una contracta lograr
de la «Suecia», que és freda,
pro ja s'anirà escalfant,
i que és una pell magnífica,
pell de Suecia, carail
També, si logrem que'ns firmin
un compromís, aviat
la «Rumania» i la «Grecia»
a l'escena sortiran
fent lluita greco-rumana,
que tindrà un èxit bestial.
I per fi, lo que voldríem
fóra poguer presentar
una *troupe* molt divertida
que obtindria un *succès* gran
fent la «Murga Gaditana»,
que de mans de Don Neutral

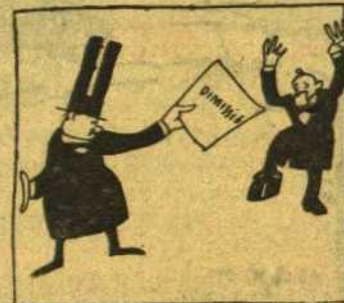
ha passat a la batuta
d'un directò espantosa
i *espantosa* el pobre home
per donar-vos més detalls.

..

Ja haureu vist que a Canaletes
des del diumenge a la tarde
hi han plantat un ciri enorme
que anuncia no se quina aigua.
Quan al fer-se fosc l'encenen,
invaideix una gentada,
per veure cremar la cera,
l'acera d'aquella Rambla.
Sembla talment que's dediquin
a algún sant les lluminaries,
com per exemple, als sant... *witxos*
que Canaletes despatxa.
El primer dia el gros ciri
complí d'un modo admirable
la missió de fer l'anunci
d'una aigua determinada,
puix al poc rato d'encendre'l
va caure'n bastanta d'aigua.

..

Cansat de promeses
i demés excessos,
va fè el senyor Sala
un punt de torero,

i an en Romanones
va di «ahi queda eso!»
¡Dios mio, qué sólo...
se queda el Gobierno!

SPORTS

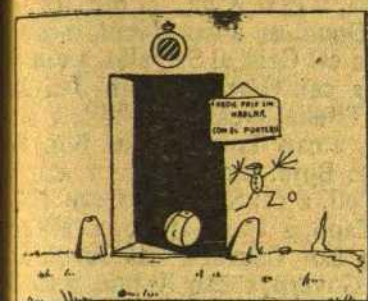
Psh!

El dissabte passat varen jugar l'«Arenas», de Bilbao, una mena d'«Univertary» d'aquelles terres, contra

el nostre «Español». Els hi engegaria una gofia i els hi alçaria la camisa metafòrica (no vull dir la camisa de'n Metal) si els hi digués, com un cronista sportiu que jo conec; que vaig veure la batuca. Un servidor, entre altres innombrables vicis, te'l de treballar, i, fillets, l'amo opina

que'l dissabte és dia de feina, opinió que «a la cuenta» comparteix molta gent, doncs un amic que viu de rendia i que va ser-hi m'ha dit que al camp eren quatre gats i encara socs.

En canvi vaig ser-hi el diumenge, i si volen que'ls hi parli amb aquella sinceritat, no'm sab ni aixís de greu l'haver treballat el dissabte. Els minyons del «Sorràs» (som catalans, què carail) no són ni carn ni

El xicot no hi era.

De cul per terra.

d'un centenar d'espectadors avorrits. En Pomés bromejava per dintre. El Gran Capitàn deia que si hagués sapigut que'ls «Arenas» anaven de «Barcelona», encara que més suats, hauria dut més públic per allò dels «colores». L'Amecha, disfregat de jutge, d'allò més mono. I fillets, ja'm dispensaràn, mes en el meu block de notes, sistema Nogareda, no hitrobocap apuntació.

Partit sense sol, sense empentes, sense crits, sense sang, sense victòria pels de casa... Psh! Sort que a la mitja part ens varen distreure presentant-nos a un tal Cravau, mestre en trompada seca, que és més alt que en Zulueta i més ben plantat que en Batlle! L'home, modest, va demanar a la premsa que li fes bum-bum! Què carai voldria dir?

TOROS

Fenòmenos!!

—Què tal, Llásticos, els «fenòmenos»?

—Mira. Digue'm moro i em quedo tant *cuanforma*. Demana'm un duro i tant amics. Mes no'm retreguis als *fenòmenos* si no vols que't faci el favor de que't faci una cara nova. Aquí, ara per ara i com ara, no hi ha més fenòmeno que'l públic puginante, que's desprèn d'un grapat de *beiatas* per a veure a un Gallito exhibint canguelo i mandíbula i a un Belmonte enganxat a la barrera. Es lo que li deia jo diumenge a la propia, entre vuit i nou, tot finiquitant un plat de seques amb lloillo: «Desenganya't, Tuies: avui això de l'art està per les rajoles. La terregada s'engresca amb en Coselito quan se moca, poso per porqueria, i es queda serio com si fos a missa quan un Pastor fa feina de set-cien-cies. El que's fica al tupí que ha d'ésser «belmontista», ni amb *sacatapos* li treus la ceba, vatú els 800 i pico de noms que té un bacó! El veritable toreig, el dels meus temps, aquell de'n Lagartijo i de'n Guerra, ja és a fer malves... I creu-me, que pensant-hi se'm varen ennegar les mongetes.

—Aixís, doncs, la corrida...

—El bestiar, aixís, aixís. D. Alipio va complir. Pitjor no ens en donguin. Dels diestros, en Pastor, que diuen que un dia va riure per equivocació. El noi menut de cäl Gallo, una cafetera; en Belmonte, una torradora. I el públic, maleit sigui el cap d'un espàrrec! esperant amb aquella catxaça...

—I per què no anaves a la Monumental?

—A la plaça dels pobres? I cal Allí sols s'hi pot anar quan te vinguin forasters i tinguis de convidar-los. Surt acomodo i no volen tornar-hi.

—Aixís, doncs, això està perdut?

—Perdut, dius? Calla, heretge. Ja veuràs quan vingui el Gallol! Aquests que ara hem patit, son fenòmenos de secà, artistes de barri, que per una que n'encertin en pifien vuit. Ara per ara pifies i alabat sigui Déu. Mes,... ja veuràs quan vingui el Calvol!

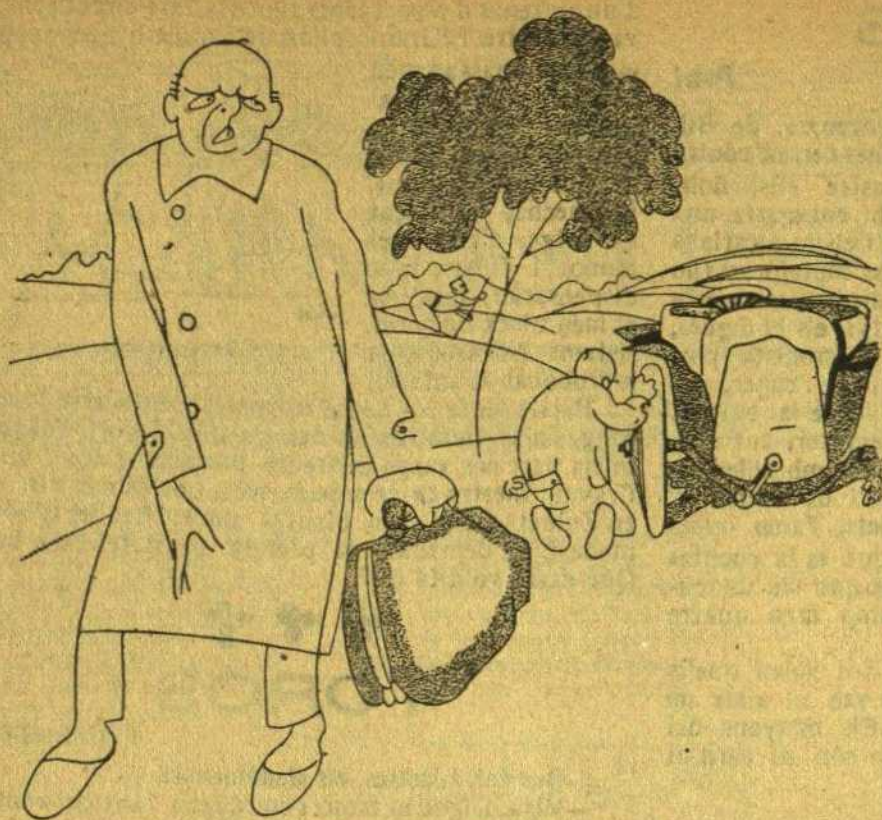

Presentant-nos a un tal Cravau.

peix, qualitat molt apreciable en Quaresma. No ho fan com el «Català», mes tampoc engresquen. Tant sols en Peña quan s'hi empenya, empenya. Els demés fan el seu paperot amb certa modestia que'ls hi va molt bé a la cara.

Els nostres, val a dir-ho, de mica en mica van perdent lo que sabien i això que en Sanpere duia jersei nou. An en Gibert li varen endinyar un goal, que si en la terra hi hagués justícia no hauria de valer. El xicot no hi era! Es allò dels dies de «mala pata», doncs fins estant sol i sense moros a la costa, se'n anava de bigotis o sigui de cul per terra.

El demés ensopits, perden com uns homes, davant

—Els autos son terribles: li acabes de vuidar el dipòsit i ja torna a estar calent.

Motius de Manlleu

Noms d'home: El Garrapu, Pasunyo, Sei, Tuerto, Descarnat, Barrets, Xarriç, Fabricant Pobre, Estrella Filomena, Banyas, Mas Xiquet, Pelat, Aguinaldo, Es-garrapa Cristos, Gatx, Sagalet, Suaràs, Cap de Ferro, Gaspanini, Tano, Xeliu, Patana, Espatarrat, Pau-nya-nya, Cap i Galtes, Seba, Jep dels Ous, Esquilet, Fabasa, Ermità, Pere Bon minyó, Mig Ull, Ton de la Per-rita, Friterà, Noi Alut, Xicarrón, Apaga Llums, Mata Porcs, Carota, Cèntim, Quicaina, Cony-Cony, Sidro Espés, Pantingu, Mata Crics, Canyellas, Titó, Gordito, Enterra Morts, Bassó, Amarillo, Bou, Meix, Serrallon-ga, Paquenyó, Xiulet, Mistaire, Pagesot, Barras Tris-tas, Frare, Raconet, Laiu, Missa Baixa, Nas Ratat, Tripaire, Seragata, Corripias, Butxaques, Dispesa, Me-ló, Mesura, Cabré, Ton Negra, Jambel, Lletarada, Semalsa, San Cuc, Llits, Ploradó, Xemarriga, Vicens de l'Herm, Miquel de les Arrecades, Carboneres. Un que té tres noms: Sabre, Llanto i Calindo.

Noms de dona: La Mas-xiqueta, Sorda, Antonia dels Pobres, Solana, Llossas, Pepa de les Soques, Gatxa, Petricas, Ramona de la Piga, Faldilles Grogues, Maria Xica, Rabalera, Mata Vaques, Lleona, Tuerta, Ermita-na, Nas Llarga, Pastosa dels Anecs, Negra, Bona Dona, Veu d'Home, Barram, Pigada, Llarga, Betes i Fils, Figa Peluda.

NUMERO VINENT

MOTIUS DE MORA LA NOVA

Cosa nova i sensació a la regió de l'Ebre.

Noms de casa o establiments: Baumas, la Punyalada, a can Sant re, a can Sant Pau, a cal Blinco, a Látigo, a can Pere Boig, a cala Na a cala Grassa, a cala Maca, a can C dela, a cala Pubilla, l'Hostal de Corda, a cala Xina, a can Jep Jep can Donques, a can Janot, a cala sia, a cal Calé, el Serrallo, a can S pre, a can Garrofa, a can Jan Xic can Titella, a cal Xic Nalic, a cal deta, a can Tropa, a can Nan Ro a cala Boja, a cala Iaia, a can S de Coll, a cal Safrané, a can Nillo cal Capó, a can Xarrup, a cal Cam né, a can Cabra, a cal Curro, a Mal Govern, a can Xaràn, a cal S a can Julià, a cal Xeparut, a can tilles, a cala Madena, a can Xula a can Manqui, a can Xufla, a can garra, a cal Roseriaire, a can Ra can Sitses, a can Gega.

Una veritat com un tem

N la laboriosa vila Sant Andreu hi viu industrial, quin cogn es Poc.

El bon senyor és

ballador de mena, treballa de dia i de nit, i de ta fatics n'ha tret una munió de fills que esparvera. té de totes edats: casats i solters, mascles i femelles.

Aquest any per Nadal va reunir-los tots a ta es tractava, més que de celebrar la diada, de feste la vinguda d'un nou fill que la seva carinyosa espo prescindint de que les comunicacions siguin interro pudes per causa de la guerra i de la censura, que lo vist no priva aquesta classes de *vingudes*, li ha encarregat a París.

Acabat l'àpet i al destapar el xampany, el cap familia va brindar en aquesta forma:

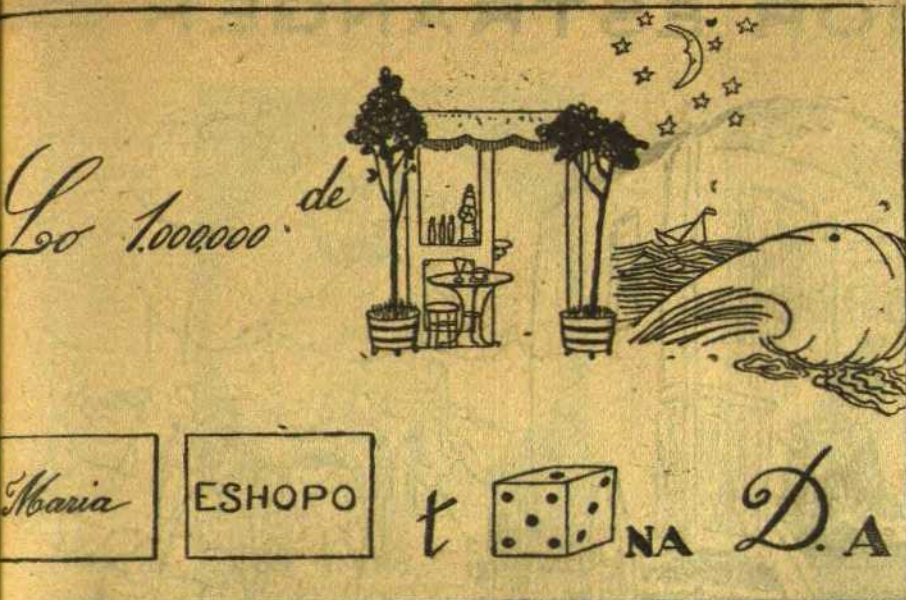
—Recordeu sempre, fills meus, en tots els mome de la vida, que el nostre lema es aquest: «Quants Pocs som, més serem.»

I tenia molta raó el bon senyor Poc.

RÒTUL

Una mestra molt amiga nostra i constant llegida del PAPITU, se va establir no fa molt temps en un xamosos i simpàtics pobles del voltant de la nostra timada Barcelona i vetaquí que per fer fixar l'aten de la gent i perquè les noies hi anessin amb més afi gust i alegria, va tenir la gran i papitesca idea de fer posar un ròtul que amb lletres verdes sobre fon blau deia, per a que tots els passants hi podessin lle i tots els ulls s'hi podessin aturar:—Col·legi per senyoretes, amb jardinet al davant.

Tota persona que vulgui saber si ha endevinat o no els geroqlífics que publiquem i anirem publicant, ha d'enviar la solució an aquesta Redacció se li respondrà a la secció de Correspondència.

Recomanem que se'ns envien les solucions com a material d'impremta, perquè seran publicades en la secció aludida.

CORRESPONDENCIA

Xaponistes V. G. C. i C.ª, 3,400 ptas.: Endevinat. Lo de gram, veurem que farem.—**Un artista barrilaire:** Es bo sortirà.—**Un aimant de la barrila papitesc:** Li aprofitarà el primer xisto que és magnífic, colossal i piramidal.—**de las Penuelas:** Es molt bonic, la veritat, però és tant per la Religió, que potser no's consideraria publicable.—**viatjant de via ample:** Li traduirem i li posarem al famós curs de Viatjants.—**Pere Brut:** Rebut lo del Concurs de Viatjants. Va al Concurs.—**Pi i Xafreda i C.ª:** Rebut el treball dedica a les noies de Pons. No sé si'l publicarem, perquè seria una cosa massa poc general pel públic que ens veix.—**La Planxadora Maria:** Rebut el seu treball, que'l guardarem tota la vida com un record de vostè. Lo de les sonns, endevinades totes. El meu representant, que és un ecte molt callat, està a les seves ordres.—**S. R. de la Colla Set:** Solució endevinada. El treball que'ns envia va a la Biblioteca Secreta.—**R. Valls:** Solució endevinada. Treballs a la Secreta.—**Un beneit del casino dels quatre:** No podem estar en un dia ni en vuit dies, perquè hi ha uns munts de correspondència que fan por.—**Aman Slif:** Ja s'ha publicat de la mateixa tonada.—**Colocada:** Ne treurem pensaments.—**Un boche de Cuba:** Ne treurem pensaments.—**Pi Pi i K. K.:** al Concurs.—**Met a Pela:** Va a la Biblioteca Secreta.—**El seu dibuix** està bastant bé i si vostè vol li publicarem.—**J. D. C.:** Lo del Concurs al Concurs.—**La Dormilega Bar americano de Reus:** Son uns pensaments magnífics que he publicats. Visca Reus!, que si al PAPITU alguna cosa li greu, és no ser-ne fill.—**Un perfumista:** Lo del Concurs al Concurs.—**Mi Mi Ni Na:** Aprofitarem algunes idees.—**Papi:** El xisto és bonic i sortirà.

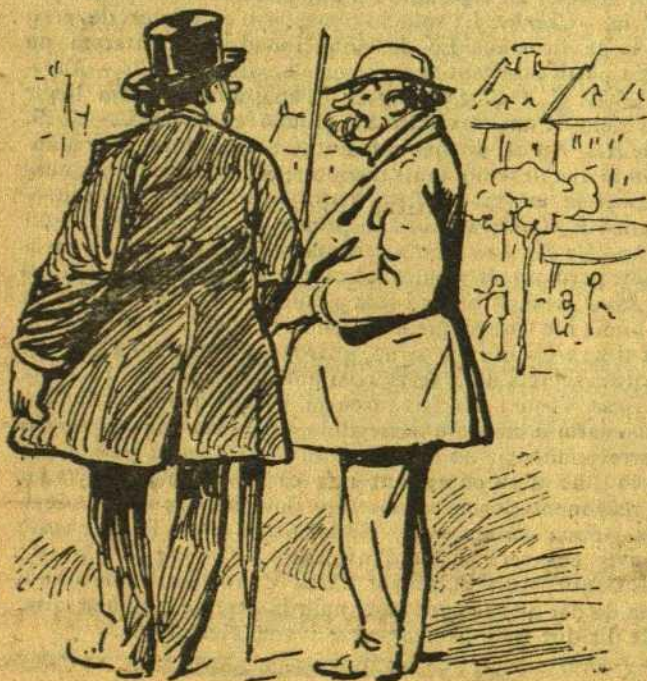
Un Curial: Ho [posarem a la Biblioteca Secreta com una de les peces més dignes d'ésser admirades i llegides.—**Indiot i Petit Moulin, etc.:** Aprofitarem quelcom i guardarem els motius de Viladecans pera publicar-los.—**Pere Brut:** Solució endevinada. De tot lo altre, muxoni.—**Un que d'un punt no treu la grossa:** Lo de la Biblioteca Secreta hi va. De lo altre ne treurem bastant partit.—**ó Kr Hals Streets:** Es bonic, però allò del fil és molt gastat. Ja sab vostè que'l fil se gasta molt depressa i per trencar-lo n'hi ha prou amb un còp.—**Pere Brut:** Com diu vostè molt bé, no val a badar.—**Sardelo Dika:** Respecte a lo de que vostè se pensa haber fet un paper ridícul tregui-s'ho del cap, perquè un home com vostè que escriu com escriu, de papers ridículs no'n fa. Respecte al geroqlífic, la solució està bé, però en contes de dir: «quan va fer» ha de dir «convé fer».—**Fahauds:** Es un xisto molt caio que ja s'ha publicat.—**Aigel Itust:** Està bé, però en contes de dir: «dintre un cove» ha de dir «convé».—**F. Avall Harga:** Son tres xistos com tres catedrals, i no cal dir que els posarem en solfa.—**S. D. Pere Brut:** Rebuda la seva grata, que'ns ha commogut; sobre tot al llegir allò del puro que *Carunxo, Carunxol* que diuen els capellans quan volen blasfemar, ens ha resultat de primera. No per el puro, sinó perquè està molt *relebé* que diu en Moraguetes. Li publicarem el 59.—**Franc o Fil:** Lo del Concurs al Concurs.

I. D. Kr de Baco: Faci-se'ls solucionar per algún amic o amiga.—**Malo Arias:** Quant temps sense saber res de vostè. Ditxosos els ulls que li poden veure la lletra. Lo que'ns envia per la Biblioteca secreta va a la Secreta i lo altre no ho publicarem perquè ja s'ha publicat. Lo de la secreta és piramidal.—**Ramón Moreno:** Es esplèndid i li publicarem. El felicitem per la gracia.—**Charlot:** La solució bona, però en contes de criatures ha de dir nanos. Lo de l'anunci madrileny mirarem de treure'n partit insertant-lo en un dels nostres treballs.—**Xaponistes V. G. C. i C. 3,550 ptas.:** L'epigrama el varem llegir com a xisto en una revista.—La solució endevinada.—**S. D. Faume Ros:** No cal dir que tractant-se d'una ciutat com Manlleu en la que hi tenim tants llegidors, els motius seran publicats sobre la marxa.—**Piscis:** Visto bueno. Serà insertat.—**Rosquilla i Malindru units:** El primer ja ha sortit, el segon sortirà.—**Un que d'un punt no treu la grossa:** Lo que'ns envia és bonic però no és nou. La solució endevinada.—**Pepet de Sant Mori:** Es molt bonic i serà publicat.—**F. Abat Endre:** Es molt bonic i si trobem medi de reduir-lo i publicar-lo ho farem i tant si ho trobem com si no, guardarem l'original a la gran Biblioteca secreta del PAPITU com una de les millors peces.—**Pere Brut:** Vostè i jo no'ns entenem, perquè quan vostè m'envia una carta li contesto desseguida, però com que a la secció de correspondència no hi cab tot en una setmana, resulta que quan jo li he escrit contestant una carta vostè me'n envia un altra responnent glorificat a matines. Solucions 17 i 18 endevinades.—**Fava lluenta petit:** Endevinades totes. El que vostè ens envia ens serà motiu d'inspiració.—**Corneta L. M. M.:** Rastis Cantisplastis? Sí, senyor Rastis Cantisplastis, però se li hauria de dar quatre copets per pulir-lo i treure'n alguna cosa. Ha de dir dir: Amb paciència i saliva un elefant, etc.

L' HUMOR ESTRANGER

—A la meitat de vostra vida passarèu una greu malaltia.
—I em moriré?

—Jo'm puc alabar de no haver donat mai un duro a una donota.
—Si que sôu virtuós.
—Lo més que he dat, 2 pessetes.

—Si'm destàs eis anyadits et costarà tres pessetes més.

"INSTITUTO FISIOTERAPEUTICO"

Director: D. J. Riera Vaquer

Doctor en Medicina y Cirugía

Tractament de la Blenorragia crònica, incontinència orina, estrenyements uretrals, sense medicació ni intervenció quirúrgica, per procediments únics a Espanya, patentitzats, externs i indolorosos

Consulta de 3 a 5. — Festius, de 10 a 12

Cortes, 619, pral. (entre P. de Gràcia i Claris) Telefon 4152

BARCELONA

II CAVALLEERS II

Per preservatius bons, barats i de les millors marques del país i estranger, dirigir-se a la més antiga i acreditada casa

Carrer Cardenal Casañas, núm. 4.-BARCELONA

LA FRANCESA

BAR PETIT PICÓN

DE

JOSEP CORBELLA

36 Ronda, Sant Antoni, 36.—Barcelona

'POMPEYA'

Telefon 2458

Temple de l'alegría

Tots els dies, tarde i nit,

Gran concert per 50 hermoses artistes, 50

ACONTEIXEMENT ARTÍSTIC:

Exit de les

GERMANES SOLSONA

La Ciencia ha donat un pas gegantí

Les eminències mèdiques reconeixen amb unanimitat les excel·lents propietats curatives de la Injecció SYRGOSOL, i la consideren com el remei ideal de la blenorragia (purgacions).

Se garantitza l'acció immediata i sense dolor.

DE VENDA

En les Farmàcies de la Cruz, Segalà, Alsina, Casellas, Serra, etc., etc.

Envia gratuït a qui ho sol·liciti de l'interessant folletó «La Blenorragia y su tratamiento» dirigint-se a SYRGOSOL, Rambla de les Flors, 8, farmàcia.

LA ESCOCESA : RONDA SANT ANTONI, 12

E. RIBA

Mobles de totes classes, al comptat i a plaços sense fiador ■ Gran assortit en Relotges de Paret

Tota persona que a l'efectuar la compra presenti aquest programa obtindrà un 2 per cent de descompte

—Jo sóc molt justa.